

277 CÂU ĐỐ VIỆT NAM

Danh sách tất cả các câu đố
Ăn đàng miệng ra đàng lưng
Động đến hai sừng thì vãi cứt ra
Ăn trước mà lại ăn thừa
Mỗi ngày hai bữa sớm, trưa nhọc nhằn
Anh đỏ liếm đít chị đen
Chị thì chẳng nói, ăn quen liếm hoài
Anh đứng bên ni sông
Em đứng bên tê sông
Đuổi nhau kì cùng
Chẳng bắt được nhau
Anh ngồi đâu em cũng ngồi hầu
Yêu em anh mới mớm trầu cho em
Ao tròn vành vạnh
Nước lạnh như tiền
Con gái như tiên
Trần mình xuống lội
Bằng cái đĩa, xĩa xuống ao
Ba mai chín cuộc mà đào không lên
Bằng cái ống lươn nuốt cả thuyền buồm
Nuốt cả ca nô
Nuốt sông, nuốt bể, nuốt hồ
Nuốt ba trái núi không no miệng này
Bằng cái đĩa xĩa xuống ao
Ba quân thiên hà đào hoài không lên
Bằng cái lá đa, đi xa về gần
Bằng cái lá tre, ngo ngoe dưới nước

Bằng một bước mà bước không qua
Bằng trang cái nón, cả bọn được nhờ
Bị vắn, bị trói, bị gài
Mà lại đội nặng, hàng ngày khổ đau
Bốn anh cùng chung một nhà
Cùng sinh một giáp cùng ra một hình
Một anh thì đỗ cống sinh
Một anh quý quái như tinh trong nhà
Một thì xấu nét xấu na
Một anh ăn vụng cả nhà đều ghen
Bốn bên kín cổng cao thành
Sông không có nước, cá giành vào ra
Voi đi đến đó chẳng qua
Hai bên vắn vớ nghĩa mà làm sao
Bốn bên thành lũy hiểm cao
Có một thằng trọc nhảy vào nhảy ra
Bốn bên thành quách lũy cao
Muốn chơi con nào, nắm óc kéo ra
Bốn cột một kèo
Có lọ mắm heo
Mèo bò không tới
Bốn con cùng ở một nhà
Được mẹ chia của tách ra mỗi người
Bốn o trong tỉnh mới ra
Nước da trắng toát như hoa cúc tần
Một anh công tử tần ngần
Một vôi tong tổng như cần câu tre
Ba đầu, bốn lưởi, sáu tai
Một đầu đội nón còn hai ở trần

Ba cây sinh một quả
Ra rả toàn những hạt
Ba con, bốn lưỡi, mười chân
Một lưng mặc áo, hai lưng ở trần
Ba ông ngồi ghé
Một ông cạy thề
Một ông cạy thân
Một ông tần ngần
Đút vôi vô lửa
Ba tháng cuốn cờ chờ con đỏ
Một phen cời giáp cứu dân đen
Buổi xuân xanh người chuộng, kẻ yêu
Càng cao danh vọng, càng nhiều gian nan
Lòng không dạ dối lang thang
Thương người quân tử hai hàng chong chong
Bùng bình là bùng bình bầu
Cái răng ở dưới cái đầu ở trên
Cũng thành cũng quách cũng đao binh
Đoàn quân vây bọc chung quanh mấy vòng
Đương khi tập trận hoả công
Gặp cơn giông tố thành trong tối mò
Cả nhà có một bà ăn cơm hớt
Cái cây bên ta
Cái lá bên ngô
Cái ngọn tày bồ
Cái gốc tày tằm
Cống còng là cống còng cong
Làm cho con gái mẹ chồng tốt tươi
Lão già tuổi bảy tám mươi

Bỏ đường hoa nguyệt còn chơi công còng
Cổ cao hai ngấn miệng tròn
Đói no ngày tháng bị mòn cả tròn
Của mình mình chẳng hay dùng
Người ta cần trọng, nằm lòng nhớ kêu
Cái chi bằng cái cổ cò
Ăn ba bốn rú (núi) chẳng no cái điều?
Cái gì bằng bàn tay
Mưa ba đêm ba ngày không ướ?
Cái gì không miệng mà kêu
Tội thì không tội bị treo xà nhà?
Cái gì lưỡi bén mình ơi
Liếm xe xe toạc, liếm người người đau?
Cái gì lạ lắm
Tên trùng một âm
Nước đục, chui lằm
Thì tiêu đời cá?
Cái gì mà thuộc của mình
Mình lại ít dùng, thiên hạ dùng luôn?
Cái gì như thể khí trời
Ngày đêm quanh quẩn ở nơi cạnh mình
Không hương, không sắc, không hình
Không hình không sắc mà mình không qua?
Cái hình tròn trịa, cái mặt thì to
Nhồi lãn với bột, cân đo với đường
Cái mình nho nhỏ cái mỏ nâu nâu
Xuống tắm ao sâu, lên cày ruộng cạn
Cây bằng cái kim lá bằng cái quạt
Cây cao cao ngất, cao quá đỉnh ngàn

Cây cao nghìn trượng
Lá rụng tứ tung
Nấu thì được, nướng thì không
Cây cao nghìn trượng, lưỡng cốt lưỡng bì
Gió thổi ù ù, đàn kêu ộp ộp
Cây cao vòi vọi, có đội nước đầu
Cây khô đem để trong nhà
Chỉ có một quả chẳng già khi non
Cây khô mọc rễ trên đầu
Sông sâu chẳng sợ, sợ cầu bắc ngang
Cây lẩn tẩn, dễ ăn khó trèo
Cây suôn đuồn đuột
Trong ruột đen thui
Con nít lui cui
Dán đầu đê xuống
Cây suôn đuồn đuột trong ruột có dây
Chẳng giao tranh cũng đội binh
Gươm trần giáo tuốt chạy quanh tứ bề
Sa trường ánh lửa lập loè
Lướt qua phương bắc lại về phương đông
Chẳng học mà thật là hay
Một trăm thứ chữ, viết ngay được liền
Chặt không đứt
Bứt không rời
Phơi không khô
Chạm không cháy
Chị ơi chị ơi xích lại cho gần
Cho tôi chiêm chút một hàng lệ rơi
Chị kia xách nón đi đâu

Tôi đi kiếm thuốc lo âu cho chồng
Chịu tay bóc lột của người
Thân tàn gầy guộc không lời thở than
Suốt năm cuộc sống điêu tàn
Sinh ra một lũ con ngoan nói dòng
Chân đạp miền thanh địa
Đầu đội mũ bình thiên
Mình mặc áo mã tiên
Ban ngày đôi ba vợ
Tối nằm riêng kêu trời
Chân vô số, vẫy vô kể
Có hai cánh thè lè mà chẳng biết bay
Chung chung như lá quốc kì
Bốn góc thước thợ anh thì nhớ không
Hai ngang cửa sổ song song
Vừa đôi phải lứa như vợ chồng ta
Có đầu mà chẳng có đuôi
Có một khúc giữa cứng môi lại mềm
Có càng mà chẳng có chân
Có hai con mắt to bằng ốc bươu
Có cánh có mỏ mà nó có bay
Đi đêm về ngày lại chui xuống nước
Có cánh không bay mới lạ đời
Khi thì vượt biển lúc ra khơi
Có cây mà chả có cành
Có quả để dành mà cúng tiên sư
Có cay mà chẳng có thơm
Có mũi không mồm lại chẳng có tay
Không mồm bà có lưỡi dài

Liêm ai nấy chết, có tài mà ghê
Cô kia con cái nhà ai
Cái thân xam xám da chì
Đầu thì tóc phượng phương phi
Bốn vú lạnh ngắt đánh thì kêu la
Có lửa thì để
Không lửa thì nằm ấp con
Để ra chuyển động núi non
Có mặt mà chẳng có mồm
Râu ria ba sợi chạy vòng chạy vo
Có miệng mà chẳng nói chi
Bụng phình như chứa bỏ, gì cũng ăn
Cò quăm lầy ở dưới đằm
Đem về nấu nướng rì rầm cả đêm
Cò quăm cành lạng cành đen
Nấu đi nấu lại chưa mềm cò quăm
Con gì có vôi có vôi
Không chân, không cẳng có đôi tai dài
Bụng thì như con cóc mài
Ăn thì chẳng muốn, cả ngày đáì luôn?
Con chi mào đỏ lông mượt như tơ
Sáng sớm tinh mơ, gọi người ta dậy
Con gì nhất diện chỉ thiên
Tứ túc chỉ địa, người siêng cười hoài
Không ăn mà vẫn sống dai
Chẳng tốn cọng cỏ, chẳng hoài hột com
Con mắt thì con mắt ghé
Cái đuôi quấn lại có nghề cấn ngang
Cấn đủ thức trắng thức vàng

Cần đũa các nước phụng loan chẳng từ
Cong cong như cái bắp cày
Ban đêm thì có ban ngày thì không
Chính giữa thì có cái bông
Lấy tay đâu cái, cái mỏng đỏ hoe
Đường ngay thông thống
Hai cống hai bên
Dầm son hai má dầm son
Chơi sông chơi lạch chơi hòn cù lao
Đồi cao hai cống hai bên
Dưới đơm hàng lược, trên mền hàng gương
Đường ngay thông thống
Hai cống hai bên
Trên hàng gương,
Dưới hàng lược
Đầu bằng con ruồi, đuôi bằng cái đĩa
Đầu khom lưng khúc rồng
Sinh bạch tử hồng
Xuân hạ thu đông
Bốn mùa có cả
Đầu rồng đuôi phụng xum xuê
Mùa xuân ấp trứng mà hè nở con
Đầu rồng, đuôi phượng, cánh tiên
Ngày năm ba vợ, tối ngủ riêng một mình
Đầu tròn lông lóc
Khi thì ném xuống, khi tung lên trời
Lúc bị người đấm, lúc bị người đá
Lúc bị bỏ giỏ, lúc đau như dằm
Trẻ già tíu tí ngoài sân

Cứ thấy nó đến co chân chạy dài
Đầu tròn minh nhỏ thon thon
Năm đầu vắn cổ hai hàng lệ rơi
Đến đây hỏi khách tương phùng
Con gì mọc cánh dạo cùng nước non
Để thì nằm im thim thít
Hễ động liềm dít thì chạy tứ tung
Đồi cao hai cổng hai bên
Dưới đơm hàng lược, trên nên hàng gương
Đâm vô rồi lại kéo ra
Vắng cửa vắng nhà rồi lại đâm vô
Đi đâu mấy tháng không màng
Nghèo hèn không phụ giàu sang không màng
Đi đâu mà đổ mồ hôi
Chiều trái không ngồi, trầu thuốc không ăn
Đi lè lưỡi về lè lưỡi
Đi nằm, đứng nằm, nằm thì đứng
Đi thì ăn tróc ngòi trên
Về thì len lén, ngồi bên xó hè
Đi thì đứng, dừng thì ngã
Đi thì ve vẩy, về thì giã chết
Đít xanh mình trắng
Bôi son đánh phấn
Dán chữ thọ hồng
Gái về nhà chồng
Không có không được
Đông Ngô, Gia Cát đánh lẫn nhau
Một trận hoả phong khách lác đầu
Đông Ngô thất thế, Đông Ngô thoát

Gia Cát ở lại đánh trận sau
Ở nhà bằng cỡ bắp tay
Ra đường bành trướng to tày cái nĩa
Em đây anh đoán giống ai
Cổ thì dây thắt, mình dài lưng ong
Anh yêu, anh bé anh bông
Cống em đi khắp ruộng đồng bờ ao
Về nhà lơ lửng trên cao..
Eo lưng thắt đáy
Miệng rộng xoan xoan
Ban ngày hầu hạ cửa quan
Tối lại nghênh ngang đứng đó
Eo lưng thắt đáy ngậm trái hồ lô
Mở miệng ra kinh hồn bạt vía
Già thì đặc bí bì bì
Con gái đương thì, rỗng toác toà loa
Ngoài xanh trong trắng như ngà
Đàn ông cũng chuộng, đàn bà cũng yêu
Giúp người trả mấy nghìn thu
Sao người lại bảo ta ngu vô cùng
Sách ta mang luôn trong lòng
Sao ta lại dốt lạ lẫm thay
Của ta ta mang xưa nay
Sao người lại bảo của ngay đàn bà
Họ em cùng với họ người
Tên em cùng loài ở chốn biển sâu
Đường ray, thanh sắt, nhịp cầu
Có em gắn bó với nhau không rời
Học tập cho kì đến hời đầu